บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นวิชาบังคับของนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมปลายขึ้นไป เป็นวิชาที่แตกต่างไปจากวิชาอื่น เพราะภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่(mother-tongue) ของนักเรียนไทย หากแต่เป็นภาษาที่สอง (second language) ที่นักการศึกษาได้เห็นสมควรกำหนดให้นักเรียนไทยเรียน ทั้งนี้เพราะประการแรกคือ การดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความก้าวหน้าในปัจจุบัน การรู้ภาษาแม่เพียงภาษาเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอดังที่ Nelson Brooks ได้กล่าวว่า

> The native language is quite adequate to our needs unless we wish to travel whether in space or in thought, beyond the frontier of speech community in which it is current. Then we feel its limitation sharply, and find ourselves in need of another vernacular.[1]

เราจะรู้สึกว่าภาษาประจำชาติเพียงพอแล้ว ถ้าเราไม่อยากท่องเที่ยวไปที่อื่น หรือคิดถึงเรื่องราวของดินแดนอื่น ๆ นอกเหนือจากที่จะใช้ภาษาของเราเองติดต่อได้ ซึ่งเมื่อเราอยู่ในสถานะการณ์เช่นนั้นแล้ว ก็จะรู้ได้ถึงความจำเป็นที่จะต้องรู้ภาษาอื่นอีกด้วย

นอกจากนี้นักการศึกษาได้เล็งเห็นแล้วว่า ภาษาอังกฤษเหมาะที่จะเรียนเป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้เพราะเป็นภาษาที่แพร่หลายที่สุด เป็นสื่อความคิดความเข้าใจระหว่างประเทศเกือบจะถือได้ว่าเป็น ภาษาระหว่างประเทศ (international language) เพราะภาษาอังกฤษได้เจริญแพร่หลายไปเกือบทั่วโลก ดังที่ F.G.French กล่าวไว้ว่า

---

[1] Nelson Brooks, Language and Language Learning (Harcourt: Brace & World, Inc., 1960), p. VII.

> English is rapidly becoming a world language. It is the mother-tongue of more than 200,000,000 people, and in addition it is spoken and read by many millions of Europeans, Africans, Chinese, Indians, Japanese, and South Americans as a second Language. The flow of new pupils never stops; not counting British and American children about 20,000,000 boys and girls begin learning English every year.[2]

จากกำกล่าวข้างบนจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษกำลังจะกลายเป็นภาษาของโลกอย่างรวดเร็ว ขณะนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของคนกว่า 200 ล้านคน และเป็นภาษาที่สองที่ใช้ในการอ่านและพูดของชาวยุโรป อาฟริกา จีน อินเดีย ญี่ปุ่น และอเมริกาใต้หลายล้านคน ถ้าไม่นับนักเรียนชาวอังกฤษและอเมริกันแล้วกล่าวได้ว่า มีนักเรียนที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่ถึงปีละ 20 ล้านคน

สำหรับประเทศไทยนั้นความสำคัญของภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นที่ยอมรับกันในวงการศึกษาแล้ว บทบาทภาษาอังกฤษที่เข้ามามีความสำคัญในประเทศไทยก็เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นในด้าน เศรษฐกิจ การค้า การเมือง สังคม หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา ซึ่งวิทยาการใหม่ ๆ จะเรียนรู้ได้จากการศึกษาตำราที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ หรือจากการไปศึกษาต่อยังต่างประเทศซึ่งก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในด้านเศรษฐกิจการเมืองก็เช่นกัน ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยเหลือเราก็ดี องค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในเมืองไทย เช่น องค์การ ECAFE องค์การ ส.ป.อ. ก็ดี เหล่านี้เป็นต้นเหตุของความจำเป็นที่ชาวไทยทุกระดับจะต้องมีความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อการสมาคมติดต่อ และเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศเราเอง ในด้านชีวิตประจำวัน คนไทยโดยทั่ว ๆ ไปรวมทั้งนักเรียนก็จะได้พบภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ

---

2 F.G. French, The Teaching of English Abroad (London: Oxford University Press, 1948) p.5.

แทบจะเรียกได้ว่าตั้งแต่ตื่นเช้า จนกระทั่งเข้านอน เช่น สินค้าที่ใช้อยู่ประจำ(FAB, COCA-COLA) ป้ายตามสถานที่ต่าง ๆ (IN, OUT) หรือป้ายต้อนรับบุคคลสำคัญต่าง ๆ (WELCOME MR.PRESIDENT) ร้านค้า โรงภาพยนตร์ โรงแรม(PRESIDENT HOTEL, LIDO, SIAM, STAR COFFEE HOUSE) เหล่านี้เป็นต้น.

เมื่อชีวิตคนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างเลี่ยงไม่ได้เช่นนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีที่สุด ไม่ใช่รู้อย่างครึ่ง ๆ กลาง ๆ ซึ่งอาจกลายเป็นโทษไป ความจริงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นได้เริ่มกันมาช้านานแล้ว แต่ผลที่ได้ยังไม่เป็นที่พึงพอใจนัก ทั้งที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับนักเรียนต้องเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถ้าจะนับเวลาที่เรียนแล้วก็คงจะต้องยอมรับกันว่า นักเรียนยังมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งเป็นเรื่องชวนให้คิดว่านักเรียนจะเสียเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปโดยเปล่าประโยชน์หรือไม่ เมื่อเทียบกับเวลาและงบประมาณที่เสียไปอย่างไรก็ดี ปัญหาดังกล่าวมิได้มีเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ดังที่ ดร. ไบรซ์ แวน ไซออค ผู้อำนวยการโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษภาคพื้นเอเซียอาคเนย์ได้กล่าวว่า

"ในโลกขณะนี้ เด็กนับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนกำลังเรียนภาษาต่างประเทศ แต่ผลที่ได้จากความพยายามของเด็กเหล่านี้คิดแล้วน้อยเต็มที เพราะเด็กเหล่านั้นไม่สามารถใช้ภาษานั้นได้จริง ๆ" [3]

นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า ในการเรียนการสอนภาษานั้นย่อมมีปัญหามากมายที่เกี่ยวข้องและปัญหาของแต่ละท้องถิ่น หรือแต่ละสถานะการณ์ย่อมแตกต่างออกไป และควรมีวิธีแก้ไขต่าง ๆ ออกไปแล้วแต่ความเหมาะสม แม้ว่าในส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นที่ยอมรับว่าปัญหาที่เกิดจากการสอนภาษาอังกฤษนั้นคล้าย ๆ กัน จะเห็นได้จากความคิดเห็นของ E.V.Gatenby ซึ่งกล่าวไว้ว่า

---

[3] ไบรซ์ แวน ไซออค, <u>แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์</u> คมคาย จงเจริญ (แปล) (พระนคร:สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2505), หน้า 1

> ...the strange thing is that though the problems connected with language learning were all known and solved more than one hundred years ago the solutions have never been given widespread acceptance or application.[4]

[สิ่งที่น่าแปลกคือ แม้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาจะเป็นที่รู้และศึกษาวิธีแก้กันมาหลายร้อยปีแล้วก็ตาม วิธีการแก้ปัญหาก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลายและใช้กันเลย

นั่นหมายความว่าวิธีการแก้ปัญหามิได้หมายความว่าจะใช้ได้ทุกสถานะการณ์ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวครู นักเรียน หนังสือเรียน วัสดุอุปกรณ์การสอน การวัดผล สิ่งและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งทั้งนี้คงไม่ที่สำคัญที่สุดที่จะรู้ว่าอะไรเป็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และจะใช้วิธีแก้อย่างไรที่เหมาะสม ก็คือ "ครู" ดังที่ Mary Finocchiaro กล่าวว่า "There are no good or bad methods: There are only good or bad teachers,..."[5]

ทั้งนี้ย่อมหมายความว่าครูที่ฉลาดย่อมมีวิธีสร้างกลวิธีสอนของตนเอง เพราะกลวิธีที่ดีนั้นไม่จำเป็นต้องจำกัดว่าเป็นวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับครูรู้จักหยิบยกเอาส่วนที่ดีของแต่ละวิธีมาใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ พื้นฐาน และความต้องการของนักเรียนในสังคมหนึ่ง ๆ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ควรมีวิจารณญาณ มีความรู้ทางวิชาการเพียงพอที่จะรู้ว่าวิธี Translation Method (วิธีสอนภาษาอังกฤษด้วยการแปล ท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และศัพท์) นั้นไม่เหมาะสมในการสอนภาษา เพราะไม่มีคำไหนในภาษาหนึ่งที่จะมีความหมายตัดเทียมและตรงที่สุดกับความหมายและการใช้ความหมายนั้นในอีกภาษาหนึ่งได้ ดังที่ Charles C. Fries กล่าวว่า "No words of one language, except highly technical words, even

---

[4] E.V.Gatenby, The Teaching of English as a Foreign Language (New York: Henry Holt and Company, 1954), p.12.

[5] Mary Finocchiaro, The Teaching of English as a Second Language in Elementary and Secondary Schools (New York: Harpers and Brothers, 1958), p.10.

language, except mighly technical words, even cover exactly the same areas of meaning and use as those of another language."[6]

และในขณะเดียวกันก็ควรจะรู้ถึงวิธีสอนแบบใหม่ ๆ ที่ได้ผล คือวิธี Aural Oral Approach (คือวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน) ซึ่งการใช้ภาษาไทยในการสอนแบบใหม่นี้ H. Coulthard Burrow กล่าวไว้ว่า "ครูควรใช้ภาษาไทยให้น้อยที่สุด ครูควรใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และใช้ภาษาไทยเท่าที่จำเป็นเท่านั้น" [7] ซึ่งตรงกับที่ Fries กล่าวแนะไว้ว่า ในการสอนแบบ Oral Approach นั้น ก็อาจใช้ภาษาไทยได้ เมื่ออธิบายสิ่งใดเป็นภาษาอังกฤษแล้ว อยากจะทราบว่าเด็กเข้าใจจริงหรือเปล่า ถูกต้องหรือไม่ ก็อาจใช้ภาษาไทยทำการตรวจสอบความหมายจากเด็ก เพื่อแก้ความเข้าใจ และเพื่อความแน่ใจ ดังที่ Fries กล่าวว่า "In the Oral Approach although the language of pupil is avoided as much as possible it is used when necessary to make sure that explanation are thoroughly understand."[8]

ซึ่งวิธีการเหล่านี้ขึ้นอยู่กับครูแต่ละคนว่าจะนำไปใช้ได้ดีแค่ไหน อย่างไรก็ตาม พื้นฐานการศึกษาอบรมของครูก็มีผลมากเช่นกัน ดังเช่นที่ ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ กล่าวว่า

"วิธีสอนแบบ Oral Approach เป็นของดี ถ้าครูที่ทำการสอนมีความรู้ทางภาษาอังกฤษมากพอควร แต่ถ้า ป.กศ.สูง และ ป.กศ.ต้น สอนจะไม่ได้ผลดีนัก การเรียนวิชาทักษะนี้ ถ้าครูให้ทักษะที่ผิดแล้ว จะแก้ได้ยาก เพราะการให้คนเลิกเรียน(unlearn)

---

[6] C.C.Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1945), p.39.

7 H.C.Burrow, The Oxford English Course for Thailand (Bangkok: Thai Watana Panich, 1958), p.40.

8 Fries, op.cit.,p.7.

ยากกว่าการให้คนเรียนรู้

นอกจากปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนแล้ว ครูยังต้องเผชิญกับปัญหาในเรื่องสิ่งแวดล้อม ที่ครูจะต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ผลดีที่สุด ปัญหาหนึ่งก็คือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องชั้นเรียนใหญ่เกินไป ซึ่งปัญหานี้มิได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นทั่วทุกแห่งในโลกที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ (Oral Approach) นี้ ดังที่ Rusell N. Campbell ได้กล่าวถึงคำร้องทุกข์ของครูเรื่องนักเรียนมากเกินไปนี้ว่า มีคำร้องทุกข์เช่นนี้มาจาก "ครูภาษาอังกฤษ" ทั่วโลก

> They come from teachers of English all over the world who have heard of the aral approach to language teaching. Most of them are teachers in secondary school. Because of shortage of teachers and classrooms, and even increasing number of students, nearly every one of them has the same complaint, huge classes.[10]

ครูสอนภาษาอังกฤษทั่วโลกที่ใช้วิธี Oral Approach ในการสอนภาษา ซึ่งส่วนมากเป็นครูระดับมัธยม มักจะบ่นเหมือนกันว่าชั้นเรียนใหญ่เกินไป ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนครูที่มีน้อยไม่เพียงพอ และจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ แนวโน้มต่าง ๆ และปัญหาการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่ว ๆ ไป กอร์ปกับที่ผู้เขียนสนใจในการสอน

---

[9] ก่อ สวัสดิพานิชย์. คำบรรยายวิชา Problems of Education in Thailand สำหรับนิสิตครุศาสตร์, ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2510

[10] Russell N.Campbell, "The Oral Approach with large classes," Language Learning, 1 & 2 (1960), p.41.

วิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เรียนเป็นวิชาเอกในระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา และในระดับปริญญาโทที่คณะครุศาสตร์ รวมทั้งประสพการณ์และปัญหาที่พบจากการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดนครราชสีมาเป็นเวลาหลายปีจึงเกิดความสนใจว่า ถ้าได้ศึกษาและทราบถึงปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษของครู ผู้เป็นกลไกสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดนครราชสีมาแล้วคงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยต่อไปว่า ควรจะแก้ปัญหานั้น ๆ ได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่มีเฉพาะจังหวัด เช่น ภาษาถิ่น ระดับความรู้ และความสนใจของนักเรียน เหล่านี้เป็นต้น การศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เพราะเป็นที่ยอมรับถึงความจำเป็นในการที่จะต้องปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดนี้ จะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัดนครราชสีมาปี 2515 - 2519 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลการสอบปลายปีทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เฉพาะชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2511 วิชาภาษาอังกฤษคะแนนเต็ม 100 เฉลี่ยสูงสุด 66.77 เฉลี่ยตัวกลาง 58.21 เฉลี่ยต่ำสุด 46.77 นับว่ายังอยู่ในเกณฑ์ออน ควรจะได้แก้ไขการเรียนการสอนและการวัดผลการศึกษา [11] อีกประการหนึ่ง ขณะนี้ภายในจังหวัดนครราชสีมา กำลังตื่นตัวในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นที่ตั้งของฐานทัพอเมริกา นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาเป็นจำนวนมากที่เข้าทำงานในฐานทัพดังกล่าว และประสพปัญหาในด้านภาษาอังกฤษ

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ผู้เขียนจึงได้สนใจและตัดสินใจที่จะศึกษาถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อผลทางด้านการศึกษาด้านภาษาอังกฤษภายในตัวจังหวัดนครราชสีมาและของส่วนอื่น ๆ ของประเทศด้วย.

---

[11] แผนกศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา, <u>แผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัดนครราชสีมา ปี 2515 - 2519</u> (นครราชสีมา: 2513), หน้า 8.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ปัญหาที่ต้องการจะวิจัยในครั้งนี้คือ ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ในการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครั้งนี้ จะมุ่งสำรวจปัญหาเกี่ยวกับ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู เช่น สุขภาพ รายได้ เป็นต้น
2. ปัญหาทางด้านวิชาการ เช่น พื้นฐานการศึกษาอบรมด้านนี้ ระเบียบวิธีสอน ตำราเรียน เป็นต้น
3. ปัญหาทางด้านการบริหาร เช่น จำนวนชั่วโมงสอน ความสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เป็นต้น
4. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนและผู้ปกครอง เช่น พื้นความรู้ของนักเรียน การส่งเสริมของผู้ปกครอง ภาษาถิ่นของนักเรียน เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้เขียนได้วางขอบเขตในการวิจัยเรื่องนี้คือ จะสำรวจปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญในจังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนที่ใช้เป็นประชากร คือ โรงเรียนที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกโรง ทั้งโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยะฐานะแล้ว และโรงเรียนราษฎร์ที่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้รับรองวิทยะฐานะ โรงเรียนเหล่านี้ประกอบด้วยโรงเรียนมัธยมศึกษาชาย หญิง และสหศึกษา ทั้งนี้จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย 135 คน เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรวมทั้งสิ้น 42 โรงเรียน เป็นโรงเรียนรัฐบาล 14 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 28 โรงเรียน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจจะให้ผลไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจาก

1. แบบสอบถามที่ใช้สำรวจ อาจไม่ชัดเจนในด้านภาษาที่ใช้ [12] ไม่ครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดที่ต้องการสำรวจ และอาจไม่ตรงกับปัญหาจริงที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการแสดงออก
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ อาจไม่ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ จึงอาจได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษบางคน ไม่ได้ตอบแบบสอบถามที่ส่งไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามลำดับดังนี้คือ

1. การหาประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้ใช้ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ในสังกัดกรมวิสามัญศึกษาที่เปิดทำการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างน้อย ทั้งหมดเท่าที่มีปัจจุบันในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 42 โรงเรียน เป็นโรงเรียนรัฐบาล 14 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 28 โรงเรียน

2. การจัดสร้างแบบสอบถาม ผู้เขียนได้ศึกษาวิธีการเขียนแบบสอบถามจากหนังสือวารสาร และวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ของกรมวิสามัญที่มีในจังหวัด อาสาสมัครชาวต่างประเทศ และอาจารย์ในวิทยาลัยครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนักศึกษาผู้ที่จะออกไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม ทั้งนี้เพื่อให้ได้แนวความคิดในการสร้างแบบสอบถาม การสำรวจปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

---

[12] ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะได้พยายามที่จะใช้ภาษาที่ง่ายที่สุดต่อการเข้าใจแล้วก็ตาม แต่จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล มีครูผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเข้าใจภาษาที่ใช้ผิดไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานด้านวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษของผู้ตอบมีไม่เพียงพอก็เป็นได้

ของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อประโยชน์ในการสร้างแบบสอบถามให้เข้าใจง่าย รัดกุม ได้เนื้อหา และประหยัดเวลาแก่ครูผู้ตอบเป็นสำคัญ แบบสอบถามดังกล่าวนี้แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนที่สร้างขึ้นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่แนะวิธีตอบ

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่เป็นปัญหาที่ต้องการสอบถาม

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนที่สร้างขึ้นสำหรับให้ผู้ตอบได้แสดงออกถึงอุปสรรคและปัญหาสำคัญที่ครูสอนภาษาอังกฤษกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยแสดงออกมาในรูปของตาราง.

คุณค่าของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา" คาดว่าจะให้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้แก่นักศึกษาในวิทยาลัยครูนครราชสีมาและในสถาบันฝึกหัดครูอื่น ๆ ในการศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีสอนต่อไป

2. จากผลของการวิจัยสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษคงจะได้เข้าใจปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันดียิ่งขึ้น

3. จากผลของการวิจัย ผู้ปกครองและชุมชนคงจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอน เพื่อจะได้ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการปรับปรุงส่งเสริมการสอนให้ดียิ่งขึ้น

4. ผลการค้นคว้าวิจัยคาดว่าจะเป็นแนวทางให้มีการค้นคว้า และปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

5. การวิจัยนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยต่อไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในแต่ละจังหวัดและหรือแต่ละท้องถิ่นของประเทศไทย

6. การวิจัยนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอนภาษาอังกฤษหมายรวมตั้งแต่ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการจังหวัด และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมมือกันพิจารณาหาทางแก้ไข วางแผน ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป เพื่อว่าผลที่ได้อาจจะช่วยให้ระดับความรู้ในด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยสูงขึ้น อาจช่วยให้ทัศนคติของผู้เรียนและผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น เพื่อผลดีของการเรียนการสอนวิชานี้ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเวลาต่อไป.